

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

55^ο

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ Ε.ΤΕ. ΟΜΙΛΟΥ ΔΕΗ-ΚΗΕ

Αθήνα, 27 & 28 Μαρτίου 2018

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ: ΚΟΥΝΟΥΚΛΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Ε.ΤΕ. ΟΜΙΛΟΥ ΔΕΗ-ΚΗΕ

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ
ΓΙΑ ΤΟ 55^ο ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ Ε.ΤΕ./ΔΕΗ**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

1. Εισαγωγή

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Βρισκόμαστε προ των πυλών του 55^{ου} Γενικού Συμβουλίου του Σωματείου μας. Ένα Συμβούλιο που πραγματοποιείται σε μια περίοδο που οι εξελίξεις σε εγχώριο και διεθνές επίπεδο είναι καταιγιστικές.

Η οικονομική κρίση που μαστίζει τη χώρα μας δεν έχει μεταπολιτευτικό προηγούμενο. Έχει επιφέρει ανατροπή των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων επί τα χείρω και κατάργηση κάθε έννοιας δικαίου.

Οι πολιτικές που συμφωνήθηκαν από την Κυβέρνηση, την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στο πλαίσιο του τρίτου και χειρότερου μνημονίου, επιβάλλουν ως συνταγή εξόδου από την κρίση τα πιο απεχθή νεοφιλελεύθερα μέτρα και μοντέλα, που έχουν ως αποτέλεσμα τη φτωχοποίηση της ελληνικής κοινωνίας.

Η ουσία των προβλημάτων που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε, αλλά και οι διαδικασίες για ένα μέλλον που πραγματικά μας αξίζει, μένει η ίδια και με φθίνουσα πορεία.

Η οικονομική ανάπτυξη και μεγέθυνση, η κοινωνική πολιτική, το κράτος πρόνοιας εντάσσονται πλέον σε ένα νέο και συνεχώς διαφοροποιημένο θεσμικό πλαίσιο, το οποίο συμπαρασύρει τις εργασιακές σχέσεις, τα συνδικαλιστικά δεδομένα, την καθημερινότητα του καθενός από εμάς και γενικότερα όλων των εργαζομένων και των πολιτών αυτής της χώρας.

Οι εξαγγελίες της κυβέρνησης για έξοδο από τα μνημόνια το καλοκαίρι του 2018, το αφήγημα της ανάπτυξης και της ελάφρυνσης του χρέους δεν βελτιώνουν τη δύσκολη καθημερινότητα των Ελλήνων εργαζομένων.

Τα σκληρά μέτρα δημοσιονομικής προσαρμογής που έχουν υπογραφεί για το χρονικό διάστημα μέχρι το 2022, καθώς και τα δεκάδες προαπαιτούμενα για το κλείσιμο της τρίτης αξιολόγησης διαμορφώνουν ένα δυσμενές περιβάλλον για το σύνολο των εργαζομένων.

Μέσα σε ένα οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον που συνεχώς αλλάζει, κομβικός είναι, και πρέπει να είναι ο ρόλος του συνδικαλιστικού κινήματος στα νέα δεδομένα, ώστε να συμβάλλει με θέσεις και προτάσεις στην εργασιακή ευημερία και προστασία των εργαζομένων.

Καθήκον όλων μας είναι να διασφαλίσουμε ότι ο νέος αυτός ρόλος θα διέπεται από τις αρχές της αξιοπιστίας, της τεκμηρίωσης, της συνέπειας, αλλά και της ελεύθερης εκπροσώπησης και συμμετοχής, της ελεύθερης σκέψης και της δημιουργικής σύνθεσης.

Η Ε.ΤΕ./ΔΕΗ θα κινηθεί δυναμικά, αλλά πάντα στοχευμένα και ενωτικά στη διεκδίκηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων και δεν θα παρεκκλίνει της πορείας της, πέρα από αυτό που είναι ταγμένη να κάνει, μακριά από συντεχνιακές και κομματικές αντιλήψεις, σε έναν κόσμο που συνεχώς αλλάζει.

Οι βασικοί άξονες του Προγράμματος Δράσης, που δεν είναι καθόλου στατικοί, έχουν τη δυνατότητα να εμπλουτιστούν από τις προτάσεις – αποφάσεις που θα προκύψουν από τις Γενικές Συνελεύσεις σε όλη την Ελλάδα κι αν είναι δυνατόν με την ουσιαστική συμμετοχή των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου.

2. Η Ελλάδα “δεμένη” στα Μνημόνια. Υπάρχει ελπίδα;

Η ελληνική κοινωνία και ο κόσμος της εργασίας βρέθηκαν χωρίς να το θέλουν στη μέγγενη των τριών Μνημονίων, εξαπατημένοι από τις Κυβερνήσεις των τελευταίων ετών, ανεξαρτήτως χρώματος και ιδεολογίας.

Η Ελλάδα ανήκει τώρα σε μια νέα κατηγορία χωρών μελών, αυτή των οικονομικά «οπισθοδρομικών χωρών», καθώς σήμερα επικρατεί απόλυτη αβεβαιότητα ως προς το πότε θα τελειώσει η κρίση.

Ένα από τα πολλά παράδοξα που σχετίζονται με την ελληνική κρίση η οποία συμπληρώνει ήδη οκταετία από την εκδήλωσή της, είναι ότι ακόμη και σήμερα οι μυθοπλασίες γύρω από τα αίτια της παραμένουν ισχυρές. Κι όσο παραβλέπουμε τα πραγματικά αίτια της κρίσης, τόσο απομακρυνόμαστε από τη δυνατότητα διεξαγωγής μιας ορθολογικής συζήτησης για τις αναγκαίες αλλαγές και την επιθυμητή πορεία για τη πατρίδα μετά το πέρας των μνημονίων.

Η βασική αλλά όχι καθολικά αποδεκτή ερμηνεία για τα αίτια της κρίσης ξεκινά από τη θέση ότι η Ελλάδα μετά την ένταξη στην ΟΝΕ, αδράνησε στην αντιμετώπιση του δημοσιονομικού ελλείμματος και του ελλείμματος στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών που διογκώνονταν χρόνο με το χρόνο. Το κυριότερο πρόβλημα της Ελληνικής οικονομίας ήταν το σαθρό παραγωγικό πρότυπο που δεν της επέτρεπε να ενταχθεί αποτελεσματικά στον παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας. Αυτό οδήγησε στα μεγάλα ελλείμματα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών.

Η έλλειψη πολιτικής και κοινωνικής συναίνεσης σε ένα εθνικό σχέδιο εξόδου από την κρίση είχε ως αποτέλεσμα η χώρα να παραμείνει σε ύφεση για περίπου μια οκταετία και να χάσει το 25% του ΑΕΠ, λόγω εφαρμογής των μνημονίων...

Με αποτέλεσμα:

- Την οικονομική εξαθλίωση του λαού μας και την αύξηση της ανεργίας σε ποσοστό πάνω από 27%.
- Την πλήρη απορρύθμιση του κοινωνικού κράτους και των εργασιακών σχέσεων.
- Την μείωση των δημόσιων επενδύσεων.
- Τον περιορισμό της κατανάλωσης.
- Την υπερφορολόγηση του μισθωτού, του ανέργου και του συνταξιούχου.
- Τη μείωση επιδομάτων σε άτομα με ειδικές ανάγκες και πολύτεκνους.
- Την προσπάθεια κατάργησης επί της ουσίας της λεγόμενης μεσαίας τάξης.
- Το ξεπούλημα της Δημόσιας περιουσίας.
- Την εκκίνηση των πλειστηριασμών και μάλιστα ηλεκτρονικών, έχοντας πλέον ως «διακήρυξη» η κυβέρνηση: κανένα σπίτι σε χέρια ιδιοκτήτη, ξεχνώντας το: κανένα σπίτι σε χέρια τραπεζίτη, ίσως γιατί οι τραπεζίτες είναι πλέον φίλοι της.
- Τη ραγδαία αύξηση του μεταναστευτικού ρεύματος, από τις παραγωγικές ηλικίες των Ελλήνων πολιτών.

Το κυριότερο,

- Δεν διαφαίνεται έξοδος από την κρίση, ούτε ελπίδα και προοπτική.

Όλα τα παραπάνω έχουν ως αποτέλεσμα να έχουμε μια Ελλάδα με λιγότερη εθνική κυριαρχία, από κάθε άλλη στιγμή τα τελευταία χρόνια.

Σήμερα, οκτώ χρόνια μετά το πρώτο μνημόνιο είμαστε αντιμέτωποι με το ερώτημα ποιά θα πρέπει να είναι η πορεία της χώρας μετά το πέρας του τρίτου μνημονίου; Για να γίνει η συζήτηση αυτή πρέπει να συμφωνήσουμε σε

δου πράγματα: α) Στα αίτια της κρίσης και β) Στο ότι η κρίση έφερε τα μνημόνια ή τα μνημόνια την κρίση; Επομένως, η έξοδος από τα μνημόνια δεν μας οδηγεί κατ' ανάγκη σε ασφαλή και οριστική έξοδο από την κρίση.

Η Κυβέρνηση αφού εξαπάτησε τον ελληνικό λαό, όπως και οι προηγούμενες, υπέγραψε και εφαρμόζει σε απόλυτο βαθμό ως καλός μαθητής, το τρίτο μνημόνιο, επιτυγχάνοντας όσα δεν κατάφεραν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Τα εύσημα ευρωπαϊών αξιωματούχων το αποδεικνύουν περίτρανα.

Χαρακτηριστική είναι η πρόσφατη δήλωση του πρώην επικεφαλής του Eurogroup Γερούν Ντάισενμπλουμ που αναφέρει το εξής αποκαλυπτικό: "Με τον Τσίπρα και τον υπουργό Οικονομικών, Ευκλείδη Τσακαλώτο, σχεδόν όλα έγιναν πιο εύκολα αφού υλοποιούν τις οδηγίες των δανειστών με μεγαλύτερη συνέπεια από όλους τους προκατόχους του"!!!

Έχοντας λοιπόν την πλήρη στήριξη των δανειστών της χώρας μας, προπαγανδίζει την αυταπάτη περί καθαρής εξόδου από τα μνημόνια. Προσπαθεί με κάθε τρόπο να φτιάξει ταμειακό απόθεμα, «στύβοντας» την πραγματική οικονομία, εις βάρος των πολλών.

«Σκουπίζει» τα ταμειακά διαθέσιμα φορέων του Δημοσίου, χρησιμοποιεί εις βάρος της ρευστότητας τις «κουτσουρεμένες δόσεις» του δανείου, επιβάλλει στάση πληρωμών προς τους ιδιώτες και υπερφορολογεί νοικοκυριά και επιχειρήσεις. Στην ίδια επικοινωνιακή στρατηγική εντάσσεται και η έξοδος στις αγορές.

Καθώς προχωρούμε προς την έξοδο, συνειδητοποιούμε ότι ο πραγματικός στόχος δεν είναι το αξιόχρεο της χώρας ούτε ο τερματισμός της επιτήρησης. Είναι ο τερματισμός της λιτότητας: περισσότερες δουλειές, καλύτεροι μισθοί και συντάξεις, λιγότεροι φόροι.

Το «στοίχημα» λοιπόν της ανάπτυξης δεν είναι χαμένο ούτε κερδισμένο. Είναι όμως στοίχημα χωρίς «βαρβάρους». Θα το κερδίσουμε ή θα το χάσουμε μόνοι μας, και μάλιστα ανεξάρτητα από τα χρέη μας.

Η Κυβέρνησή μας χαίρεται που βαδίζει τον δρόμο της εξόδου από τα Μνημόνια, αλλά σε κάθε της βήμα εκτός μνημονιακού πλαισίου αποδεικνύει πως είναι παντελώς ανίκανη να οδηγήσει τη χώρα στο δρόμο της ανάπτυξης, της ευημερίας και της προόδου. Δείτε το πελατειακό κράτος, την υπερφορολόγηση, τον πόλεμο στην καινοτομία, τη στοχοποίηση της μεσαίας τάξης, το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, την προχειρότητα στην εκπαίδευση, την παντελή έλλειψη του κράτους πρόνοιας κ.α.

Αυτή τη στιγμή χρειάζεται ένα σχέδιο εκσυγχρονισμού της Ελληνικής Οικονομίας για να αντιμετωπιστούν οι ανισορροπίες. Είναι επιτακτική ανάγκη να υπάρξει περαιτέρω οικονομική σύγκλιση μεταξύ των κοινωνικών τάξεων, όπως και μεγαλύτερη αλληλεγγύη. «Χρειάζεται αλλαγή συνθηκών», καθώς και «αποδοχή του αναπόφευκτου κοινού μέλλοντος σε έναν κόσμο που συνεχώς αλλάζει».

Αν τα πολιτικά κόμματα της χώρας καταφέρουν να συμφωνήσουν σε αυτά, παρά τα λάθη πριν και μετά την εκδήλωση της κρίσης, τότε θα καταφέρουν να ανακτήσουν ένα μεγάλο μέρος από τη χαμένη αξιοπιστία τους στη συνείδηση των πολιτών. Το πιο σημαντικό, όμως, είναι ότι θα καταφέρουν να βγει η χώρα από την κρίση οριστικά και με ασφάλεια.

Η ιστορία των μνημονίων απαιτεί συναίνεση και συνεργασία, απαιτεί εθνική ενότητα και πάνω απ' όλα πραγματική αγάπη για την πατρίδα.

Αντιθέτως σήμερα η κυβέρνηση της «πρώτης φοράς αριστεράς» κάθε άλλο παρά πραγματική αγάπη για την πατρίδα μας έχει δείξει, όταν κυριαρχεί ο εθνομηδενισμός, ο διεθνισμός, ο άκρατος λαϊκισμός και ο πολιτικός τυχοδιωκτισμός. Γι' αυτό η χώρα μας βρίσκεται επί της ουσίας υπό κατοχή,

εξαιτίας του ανίκανου και υποτελούς πολιτικού συστήματος που διαθέτει τα τελευταία χρόνια.

Η μόνη λύση σε αυτή τη λαίλαπα, είναι να μείνουμε ενωμένοι και να είμαστε αποφασισμένοι, χωρίς να παρεκκλίνουμε της πορείας για την οποία έχουμε επιλεγεί.

Μα πάνω απ' όλα, πρέπει να παραμείνουμε σταθεροί στις θέσεις, στις απόψεις και στις διεκδικήσεις μας.

Τα συνδικάτα οφείλουν σήμερα να ανασυγκροτηθούν και να προσαρμοσθούν στα νέα δεδομένα της ελληνικής οικονομίας και να ανακτήσουν τη χαμένη τους αξιοπιστία, να προχωρήσουν με συντονισμό σε αγώνες με κοινό πρόγραμμα, με κοινή ενημέρωση, με κοινές κινητοποιήσεις και με ενιαίο μέτωπο εργαζομένων.

Η πλήρης ταύτιση του Συνδικαλιστικού Κινήματος με τις κομματικές ηγεσίες, έχοντας συντεχνιακές αντιλήψεις, μόνο δεινά προκάλεσαν στο εργατικό κίνημα.

3. Η εργασιακή ζούγκλα και η εκμετάλλευση των εργαζομένων στο αποκορύφωμά της.

Οι αλλαγές που συντελούνται στην ελληνική αγορά εργασίας, με αφορμή την οικονομική κρίση και τα μνημόνια «για τη στήριξη της ελληνικής οικονομίας», δεν συνιστούν κεραυνό εν αιθρία. Πρόκειται για αλλαγές στο εργασιακό πεδίο που συντελούνται κατά την τελευταία 20ετία στην Ελλάδα με σταδιακές και συμπληρωματικές παρεμβάσεις με στόχο τη μείωση του εργασιακού κόστους.

Οι πολιτικές αυτές άλλωστε εντάσσονται στο πλαίσιο της κρατούσας πολιτικής, σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία υιοθετεί την ανάγκη της ριζικής μεταρρύθμισης της ευρωπαϊκής αγοράς εργασίας, με διακηρυγμένο

στόχο την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της απασχόλησης. Επί της ουσίας όμως προσβλέπει στην ενίσχυση των πολυεθνικών επιχειρήσεων και στην αύξηση της κερδοφορίας τους.

Στο πλαίσιο της νέας αυτής αντίληψης για τη λειτουργία της αγοράς εργασίας και των εργασιακών σχέσεων, σύμφωνα με την οποία η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων ανάγεται σε κυρίαρχη αξία σε βάρος των εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων, το εργατικό δίκαιο αντιμετωπίζεται ως εμπόδιο απέναντι στην υλοποίηση των ως άνω στόχων.

Τα χαρακτηριστικά των μέτρων που λαμβάνονται κατά την τελευταία διετία αποτελούν ακραίες εκφράσεις νεοφιλελεύθερης έμπνευσης, που επιβάλλονται με αφορμή την οικονομική κρίση και το μνημόνιο από διεθνείς και εθνικούς οικονομικούς και πολιτικούς κύκλους, που βρίσκονται απέναντι στην εργατική τάξη.

Οι συντελούμενες αλλαγές στο πεδίο των εργασιακών σχέσεων είναι καταγιγιστικές, συνεχίζονται με την ψήφιση και εφαρμογή αντεργατικών νόμων που έχουν ως αποτέλεσμα για τον κόσμο της μισθωτής εργασίας:

- Την υποβάθμιση του ρόλου της πλήρους και σταθερής απασχόλησης υπέρ των ευέλικτων μορφών εργασίας.
- Την αποδιάρθρωση του τρόπου διαμόρφωσης των συλλογικών συμβάσεων και του τρόπου καθορισμού των αποδοχών, την ελαστικοποίηση του χρόνου εργασίας με την απόλυτη προσαρμογή του στις ανάγκες της επιχείρησης.
- Την άμβλυνση των όρων της προστασίας από τις απολύσεις.
- Τη μείωση της απασχόλησης στον δημόσιο τομέα και στις ΔΕΚΟ (συντελείται με την καθιέρωση της σχέσης 1:5 μεταξύ προσλήψεων και αποχωρήσεων).

- Την αναστολή της επέκτασης της εφαρμογής των κλαδικών και ομοιεπαγγελματικών συμβάσεων στο σύνολο των εργαζόμενων του κλάδου και του επαγγέλματος.
- Την μείωση του χρόνου επέλευσης της μετενέργειας των συλλογικών συμβάσεων σε περίπτωση λήξης ή καταγγελίας τους(από 6 σε 3 μήνες).
- Την κατάργηση της δυνατότητας μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία σε περίπτωση αποτυχίας της μεσολάβησης.
- Την εκτόξευση της ανεργίας και την βίαιη συρρίκνωση των μισθών.

Παράλληλα, διευρύνεται και φτωχοποιείται ακόμη περισσότερο η γενιά των «φτωχών» εργαζόμενων, που δημιουργήθηκε -για πρώτη φορά- με Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, καθώς ο 1 στους 3 μισθωτούς στην Ελλάδα απασχολείται πλέον με μερική απασχόληση και με μισθούς «βοηθήματα». Δηλαδή, από το σύνολο των 2,1 εκατ. μισθωτών εργαζομένων στη χώρα μας, οι 636 χιλιάδες εργάζονται σε καθεστώς μερικής απασχόλησης και αμείβονται με μέσο μισθό 327 ευρώ! Όταν διακήρυτταν στο παρελθόν, την αύξησή του σε 751 ευρώ.

Δυστυχώς σήμερα παγιώνεται ένα νέο εργασιακό περιβάλλον με αμοιβές και δικαιώματα που θα οδηγούν σε βαλκανιοποίηση των εργασιακών σχέσεων, στην εποχή της ευρωπαϊκής αριστεράς, τη στιγμή μάλιστα που προβάλλεται συστηματικά από στελέχη της Τρόικας η διαφορά μισθολογικού κόστους μεταξύ Ελλάδας και Βουλγαρίας, όπου οι μέσες ετήσιες αποδοχές ανέρχονται σε 1.600 ευρώ.

Αυτή είναι η σημερινή σκληρή πραγματικότητα που απομυθοποιεί αυτούς που τους έταξαν «λαγούς με πετραχήλια».

Στόχος μας το προσεχές διάστημα είναι:

- Η αλλαγή της πορείας υποβάθμισης του περιεχομένου των εργασιακών σχέσεων προϋποθέτει την αλλαγή οικονομικής πολιτικής και ανάπτυξης.
- Η αλλαγή παραγωγικού προτύπου που εστιάζεται στην καινοτομία, στην έρευνα, στις νέες τεχνολογίες, στην κατάρτιση και στην αξιοποίηση του ειδικευμένου εργατικού δυναμικού.
- Η ακύρωση των μέτρων απορρύθμισης της εργασίας που επιβάλλονται με αφορμή το μνημόνιο.
- Η ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών για την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας.
- Η ενίσχυση της προστασίας των εργαζομένων από τις απολύσεις.
- Η ενίσχυση των συλλογικών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

❖ Όμιλος ΔΕΗ - Εργασιακές Σχέσεις & Μισθολογικό Κόστος.

Στη δίνη των εργασιακών απορρυθμίσεων και του δήθεν οικονομικού εξορθολογισμού, δεν φαίνεται να μένει στο απυρόβλητο και ο Όμιλος ΔΕΗ, αρχής γενομένης με την νέα Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, η οποία είναι υπό διαπραγμάτευση αυτή τη στιγμή που μιλάμε.

Η Διοίκηση της Επιχείρησης προβάλλει στις πρώτες συναντήσεις με την Ομοσπονδία το σκληρό και ανάλγητο προσωπείο της, ξεχνώντας το παρελθόν της, καθώς ο Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος υπήρξε συνάδελφος και Πρόεδρος της Ομοσπονδίας.

Οι εκφραστές του αριστερού νεοφιλελευθερισμού προτάσσουν:

- Κατάργηση κατακτήσεων των εργαζομένων και εισαγωγή νέων μεθόδων που υποκρύπτουν αρνητικές εξελίξεις για το εργασιακό και οικονομικό σκέλος.

Δεν μας απάντησε όμως κανείς τί έγιναν περίπου 5 δις ευρώ που εξοικονομήθηκαν από τους μισθούς των εργαζομένων από το τέλος του 2009;

Τί έγιναν αυτά τα χρήματα, που πήγαν; Τι «τρύπες» κάλυψαν;

Το μόνο που ακούνε οι εργαζόμενοι, είναι για εξορθολογισμό μισθολογικού κόστους, δηλαδή μειώσεις, υπεράριθμο προσωπικό, απολύσεις και άλλα «αριστερόστροφα προοδευτικά τερτίπια».

Τα σχέδια και οι ορέξεις της Διοίκησης πρέπει να αποκρουστούν οπωσδήποτε για να μπορέσουμε να έχουμε και αύριο αξιοπρεπείς εργασιακές σχέσεις και μισθούς. Γι' αυτούς τους λόγους:

- ✓ Δεν θα απεμπολήσουμε ούτε ένα ευρώ από τον μισθό μας ή από οποιαδήποτε παροχή σε είδος.
- ✓ Δεν θα αποδεχθούμε μεθόδους που υποκρύπτουν μειώσεις μισθών και απολύσεις.

Αντιθέτως, αγωνιζόμαστε για :

- ✓ Αξιοπρεπείς μισθούς και άρση των αδικιών που έχουν προκύψει από το παρελθόν.
- ✓ Επιπρόσθετη υγειονομική περίθαλψη με συμφέροντες όρους για το προσωπικό του Ομίλου ΔΕΗ, του ΑΔΜΗΕ και τα προστατευόμενα μέλη τους.
- ✓ Σταθερές εργασιακές σχέσεις.
- ✓ Καμία απόλυση εργαζομένου δια του εκβιασμού που επιχειρούν οι Διοικήσεις του Ομίλου ΔΕΗ.
- ✓ Άμεσες νέες προσλήψεις αναγκαίου προσωπικού.

- ✓ Αλλαγή του μεσοσταθμικού μισθολογικού κόστους στο ΔΕΔΔΗΕ, ώστε να εκλείψουν οι υφιστάμενες αδικίες για το προσωπικό του.
- ✓ Ενιαία εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα στον Όμιλο ΔΕΗ και στον ΑΔΜΗΕ.
- ✓ Επίλυση του ζητήματος που έχει προκύψει με τις αλλαγές στις επαγγελματικές άδειες (άρθρο 4, του ΚΚΠ) των τεχνιτών με βάση το προεδρικό διάταγμα 108, 113 και 115 του 2012.

4. Η Κοινωνική Ασφάλιση στην εποχή των Μνημονίων

Η Κοινωνική Ασφάλιση κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών βρίσκεται στο επίκεντρο σοβαρών αμφισβητήσεων, εξαιτίας των οικονομικών προβλημάτων που διακρίνουν τη λειτουργία της. Τα προβλήματα αυτά εντοπίζονται κατά κύριο λόγο στην ύπαρξη χρηματοοικονομικών ελλειμμάτων και στην παρεμπόδιση της ανάπτυξης του θεσμού της Κοινωνικής Ασφάλισης, σε επίπεδο παροχών και εξυπηρέτησης των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων.

Είναι σαφές ότι στο τρίτο Μνημόνιο (Ν. 4336/2015), ο νέος ασφαλιστικός νόμος (4387/2016), με τις επιδεινώσεις του συμπληρωματικού μνημονίου (Ν. 4472/2017) και του εφαρμοστικού του νόμου (Ν. 4475/2017), είναι ένα αρνητικό ευρωπαϊκό και παγκόσμιο... παράδειγμα βίαιης κατεδάφισης του Εθνικού Ασφαλιστικού Συστήματος μιας ευρωπαϊκής χώρας, που με τόσους κόπους και αγώνες δομήθηκε από τους Έλληνες εργαζομένους και την κοινωνία στο σύνολό της, χρόνο με τον χρόνο.

Ως εκ τούτου, δεν πρόκειται για «μεταρρύθμιση», δηλαδή για βελτίωση και ανέλιξη ενός συστήματος, για την επίτευξη βελτιωμένων ποσοτικών και ποιοτικών στόχων για τους ασφαλισμένους και τους συνταξιούχους, αλλά για σκληρή νεοφιλελεύθερη αντι-μεταρρύθμιση.

Είναι ολοκληρωμένο σχέδιο «κοινωνικού δαρβινισμού», που παρά τις κατά καιρούς νεοφιλελεύθερες κραυγές και πιέσεις, καμία από τις διακηρυγμένα νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις στην Ελλάδα και στην Ευρώπη δεν αποτόλμησε να εισαγάγει.

Οι συνέπειες του νόμου Κατρούγκαλου θα είναι πολύ σοβαρές για όλους τους ασφαλισμένους (κυρίως νέους και γυναίκες) και τους συνταξιούχους, αφού οι διάφοροι νεοφιλελεύθεροι θεσμοί και αρχές που εισάγει, εφαρμοζόμενες σωρευτικά, θα οδηγήσουν σε ένα ασφαλιστικό σύστημα «κοινωνίας», όπου η μισθωτή εργασία και η κοινωνική ασφάλιση θα αποτελούν απλώς μηχανισμό παραγωγής νεόπτωχων. Στα καθημαγμένα πρόσωπα των γονέων και των παππούδων τους, οι νέοι και οι νέες, εφεξής θα βλέπουν την κατάληξη και του δικού τους εργασιακού βίου, κάτι που δημιουργεί άκρως αρνητικές προοπτικές για την κοινωνία, την οικονομία και το έθνος ολόκληρο.

Το μέλλον της κοινωνίας, το δημογραφικό, οι συντάξεις και η ασφάλιση στην χώρα μας δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν με λογιστική και τραπεζική λογική.

Εμείς, οι εργαζόμενοι του Ομίλου ΔΕΗ και του ΑΔΜΗΕ, είχαμε έναν πρωτοποριακό ασφαλιστικό φορέα αλλά δυστυχώς κατεδαφίστηκε από όλες τις κυβερνήσεις των τελευταίων ετών.

Η σημερινή κυβέρνηση έδωσε το τελειωτικό χτύπημα στην κοινωνική μας ασφάλιση. Αντί της κατοχυρωμένης νομοθετικά χρηματοδότησης του φορέα μας προχώρησε στη δημιουργία δύο νέων ασφαλιστικών φορέων για όλους τους Έλληνες: του ΕΦΚΑ (κύρια σύνταξη & υγεία) και του ΕΤΕΑΑΠ (επικουρικό & πρόνοια).

Ταυτόχρονα, προχώρησε στην κατάργηση του ΙΚΑ/ΤΑΠ/ΔΕΗ και της αυτοτέλειάς του, όπως και του ΤΑΥΤΕΚΩ. Επιπλέον έχουμε και την κατάργηση του «Παγίου Πόρου» του νόμου 2773/1999, ρητά ορίζεται και στη διάταξη της

παρ. Γ, υποπαρ. 2.5 (ii), εδ. ε' του Ν. 4336/2015. Ότι δεν κατάφεραν οι προηγούμενες κυβερνήσεις το κατάφερε μια κυβέρνηση της «αριστεράς».

Αποτέλεσμα αυτού του ασφαλιστικού εκτρώματος είναι οι επιπτώσεις που υφίστανται οι δικαιούχοι του πρώην ασφαλιστικού φορέα μας, οι οποίες είναι:

- ✓ Η τεράστια αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης.
- ✓ Η σημαντική μείωση των συντάξιμων αποδοχών, κυρίως των νέων συναδέλφων και η κατάργηση της λεγόμενης «προσωπικής διαφοράς» για τους παλαιούς συνταξιούχους.
- ✓ Η μεγάλη μείωση του αφορολόγητου ποσού το νέο έτος, όπου θα επιφέρει μεγάλη μείωση των μισθών και των συντάξεων, ακόμη και αυτών που παίρνουν μισθό και σύνταξη 500 ευρώ.
- ✓ Η πολύμηνη καθυστέρηση στον υπολογισμό και απονομή της σύνταξης.
- ✓ Η νέα και σημαντική μείωση του εφάπαξ και η αδυναμία έγκαιρης καταβολής του.
- ✓ Τα σοβαρά προβλήματα που δημιουργήθηκαν με την απάνθρωπη περικοπή των συντάξεων χρείας.

Συμπερασματικά:

Το Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης στην Ελλάδα, οφείλει να διατηρήσει και να ενδυναμώσει τον διανεμητικό του χαρακτήρα, και να χαράξει μια ολοκληρωμένη δημογραφική πολιτική με απώτερο σκοπό τη βιωσιμότητά του, την αντιμετώπιση της γήρανσης του πληθυσμού, την κοινωνική συνοχή, τη δικαιότερη αναδιανομή του εισοδήματος, την αλληλεγγύη και την αποφυγή της σύγκρουση των γενεών.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Πρέπει να κινηθούμε άμεσα, συλλογικά και μαζικά. Οι καιροί ου μενετοί!
Υπάρχουν λύσεις, υπάρχουν δυνατότητες – εάν παλέψουμε!

Ποιος όμως θα κινητοποιήσει για εμάς την Ελληνική Πολιτεία, εάν εμείς οι ίδιοι δεν ενδιαφερθούμε πρώτοι;

Πρέπει επομένως, άμεσα και οργανωμένα να δράσουμε για να πετύχουμε την κινητοποίηση όλου του συστήματος με σκοπό την προάσπιση των δικαιωμάτων μας.

Μεταξύ άλλων, όπως έχει ήδη συζητηθεί και αξιολογηθεί, πρέπει να κινηθούμε «εχθές» για να προσβάλλουμε την πιο πρόσφατη Υπουργική Απόφαση που αφορά στον μειωμένο «Πάγιο Πόρο» (ΦΕΚ 3086 Β΄/29.09.2016), συμπροσβάλλοντας συνολικά τις εις βάρος μας παράνομες διοικητικές πράξεις που θίγουν τα δικαιώματά μας.

Θα πρέπει ασφαλώς, να ακολουθήσουν σειρά ενεργειών, διαβημάτων, παραστάσεων, αιτημάτων και προσφυγών μας στη δικαιοσύνη, σε ελληνικό αλλά και σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Πρέπει να κινηθούμε τώρα, άμεσα, συλλογικά και δυναμικά.

Διαφορετικά θα είναι σαν να έχουμε συναινέσει σε ότι θα ακολουθήσει – Ας μην περιμένουμε να το διαπιστώσουμε!

5. Οι Εξελίξεις στην Αγορά Ηλεκτρικής Ενέργειας στη Χώρα μας

Νέα δεδομένα στον χώρο της ηλεκτρικής ενέργειας σηματοδοτεί η έλευση του 2018, με την εφαρμογή σημαντικών θεσμικών παρεμβάσεων που έχουν στόχο να ενισχύσουν τον ανταγωνισμό σε όλα τα επίπεδα, κατά τις προσαγές της Τρόικας και τη βούληση της Κυβέρνησης, αλλά επί της ουσίας να

αποδυναμώσουν την πρόσβαση της ΔΕΗ στον λιγνίτη, μέσω της πώλησης του 40% του λιγνιτικού της χαρτοφυλακίου.

Οι λεγόμενες «δομικές μεταρρυθμίσεις» δεν θα περιοριστούν στο «άνοιγμα» της λιγνιτικής ηλεκτροπαραγωγής, αφού έως το τέλος του έτους θα καταργηθεί επίσης το μοντέλο υποχρεωτικής κοινοπραξίας (mandatory pool) που ισχύει σήμερα, με την έναρξη του Χρηματιστηρίου Ενέργειας.

Έτσι, μέσα στη χρονιά το mandatory pool θα δώσει τη θέση του στο target model, σε τέσσερις αγορές:

- ✓ Την αγορά επόμενης ημέρας (Day Ahead).
- ✓ Την ενδοημερήσια αγορά (Intraday).
- ✓ Την αγορά εξισορρόπησης (Balancing).
- ✓ Την προθεσμιακή αγορά.

Δικαίωμα συμμετοχής θα έχουν ηλεκτροπαραγωγοί, εταιρείες εμπορίας ρεύματος, προμηθευτές, αλλά και ενεργοβόροι καταναλωτές (βιομηχανίες).

Η πρώτη σημαντική αλλαγή πάντως στον κλάδο της ηλεκτρικής ενέργειας έκανε «ποδαρικό» μαζί με το 2018, καθώς από την 1η Ιανουαρίου η αγορά είναι πλέον απελευθερωμένη σε πανελλαδική κλίμακα. Κι αυτό γιατί από τη συγκεκριμένη ημερομηνία τέθηκε σε εφαρμογή η άρση του μονοπωλίου της ΔΕΗ σε όλα ανεξαιρέτως τα μη διασυνδεδεμένα νησιά, πλην της Κρήτης και της Ρόδου, όπου ήδη δίνουν το «παρών» και ιδιώτες προμηθευτές.

Η σχετική απόφαση της ΡΑΕ δημοσιεύθηκε σε ΦΕΚ στις 19 Δεκεμβρίου, ανοίγοντας έτσι τον δρόμο στους εναλλακτικούς παρόχους να δραστηριοποιηθούν δυνητικά και στα υπόλοιπα 30 αυτόνομα δίκτυα του Αιγαίου, μικρού και μεσαίου μεγέθους, με την εγγραφή τους στο αντίστοιχο Μητρώο Εκπροσώπων Φορτίου.

Μία διαδικασία που, μόλις ολοκληρωθεί, θα δώσει τη δυνατότητα σε κάθε νησιώτη καταναλωτή ή επιχείρηση να αλλάξει πάροχο, στην περίπτωση που κρίνει πως έτσι θα μειώσει το ενεργειακό του κόστος.

Αν τηρηθούν τα χρονοδιαγράμματα που έχει συμφωνήσει η κυβέρνηση με τους δανειστές, και η πώληση του 40% της λιγνιτικής ισχύος της ΔΕΗ ολοκληρωθεί με βάση τους σχεδιασμούς τους, τότε έως το τέλος της χρονιάς στις συμμετοχές ηλεκτροπαραγωγών στο Χρηματιστήριο θα προστεθεί ο ιδιώτης (ή οι ιδιώτες) που θα αποκτήσουν τις προς πώληση λιγνιτικές μονάδες της Δημόσιας Επιχείρησης.

Επίσης, νέα αναθεωρημένη οδηγία βρίσκεται στην τελική ευθεία πριν από την υιοθέτησή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία εισάγει κοινούς κανόνες στην εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, μεταξύ των οποίων και τον ελεύθερο καθορισμό των τιμών από τον πάροχο, αλλά με παράλληλη προστασία των φτωχότερων νοικοκυριών.

Στη συνεδρίαση του Συμβουλίου Υπουργών Ενέργειας, επιτεύχθηκε γενική προσέγγιση, δηλαδή κοινή θέση των «28», σε σχέση με την αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, ενώ τώρα θα ξεκινήσουν διαπραγματεύσεις με την Ευρωβουλή (διαδικασία συναπόφασης).

Για την Ε.ΤΕ/ΔΕΗ η πρόσβαση στην ηλεκτρική ενέργεια αποτελεί προϋπόθεση για την κοινωνική ευημερία. Η Πολιτεία οφείλει να εξασφαλίζει ενεργειακή επάρκεια σε προσιτές τιμές ηλεκτρικής ενέργειας για τα νοικοκυριά και τις παραγωγικές δραστηριότητες.

Ταυτόχρονα, για να διασφαλιστεί ένα κοινωνικό δίκτυο ασφάλειας και αλληλεγγύης για τις οικογένειες που αδυνατούν να πληρώσουν, έστω και μειωμένο κόστος ηλεκτρικής ενέργειας, **πρέπει:**

- Να διασφαλισθεί ο κοινωνικός ρόλος της ΔΕΗ.

- Να διασφαλισθεί με αξιοπιστία και δικαιοσύνη ότι στο πλέγμα κοινωνικής αλληλεγγύης και υποστήριξης θα περιλαμβάνονται μόνο εκείνοι που βρίσκονται σε πραγματική αδυναμία.
- Να αντιμετωπισθεί ριζικά κάθε είδος λαϊκισμού, δημαγωγίας και ανευθυνότητας που δημιουργεί συνθήκες αναρχίας και εκμετάλλευσης των κοινωνικών παροχών από επιτήδειους, διακινδυνεύοντας τελικά τη βιωσιμότητα του κοινωνικού πλέγματος αλληλεγγύης.

❖ Καθεστώς ΑΠΕ

Το αμαρτωλό καθεστώς των ΑΠΕ συνεχίζεται με νέες παρεμβάσεις, πάντα υπέρ των ιδιωτών παραγωγών και εις βάρος της ΔΕΗ και των Ελλήνων καταναλωτών.

Παρόλα τα δεινά που είχαν επιβληθεί στην Επιχείρηση τα προηγούμενα χρόνια ήρθε και το περίφημο τέλος προμηθευτή που επιβλήθηκε για τον μηδενισμό των ελλειμμάτων του λογαριασμού ΑΠΕ, με αποτέλεσμα η ΔΕΗ να ζημιώνεται με αρκετά εκατομμύρια ευρώ ετησίως. Ήταν μια ακόμη νομοθετική ρύθμιση του «φιλεργατικού» και «φιλεύσπλαχνου» προστάτη του δημοσίου συμφέροντος, πρώην υπουργού ενέργειας κ. Σκουρλέτη.

Αφού «ξεζουμίζουν» τον Ελληνικό λαό με την ληστρική εισφορά, μέσω των λογαριασμών ρεύματος, όπου οι φόροι που πλήρωσαν μέχρι σήμερα οι καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας ήταν σχεδόν τα φορολογικά μέτρα ενός μνημονίου, έρχονται τώρα, οι κατά τα άλλα «ευαίσθητοι» ευρωπαίοι αξιωματούχοι και το αρμόδιο υπουργείο ενέργειας της χώρας μας να προβεί σε νέες διευκολύνσεις στους εκλεκτούς μεγαλοεπιχειρηματίες των ΑΠΕ.

Μέσα στο 2018 θα αδειοδοτηθούν τα πρώτα φωτοβολταϊκά και αιολικά πάρκα με το νέο καθεστώς στήριξης των ΑΠΕ, το οποίο προβλέπει την αποζημίωση

των έργων μέσω προσαύξησης επί της αγοραίας τιμής, την οποία θα εξασφαλίζουν συμμετέχοντας σε μειοδοτικούς μηχανισμούς. Μάλιστα, η Κομισιόν ενέκρινε τον μηχανισμό δημοπρασιών που έχει θεσπίσει το υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

Ο μηχανισμός αφορά αιολικά πάρκα ισχύος άνω των 3 MW και φωτοβολταϊκές εγκαταστάσεις με ισχύ ανώτερη ή ίση των 500 kW, αφού τα μικρότερα έργα όπως και οι εγκαταστάσεις των υπόλοιπων ΑΠΕ θα συνεχίσουν να εξαιρούνται από τις ανταγωνιστικές διαδικασίες.

Έτσι, το νέο καθεστώς στήριξης των ΑΠΕ αναμένεται να κάνει «ποδαρικό» φέτος με διαγωνισμούς αποκλειστικά για αιολικά έργα συνολικής ισχύος 100 MW, και αποκλειστικά για φωτοβολταϊκά με την ίδια συνολική ισχύ.

❖ Η ΔΕΗ στο χείλος του γκρεμού

Με τους εφαρμοστικούς νόμους του τρίτου μνημονίου, όπου προβλέπεται η απώλεια του 50% της παραγωγής και της προμήθειας (Εμπορία) ηλεκτρικής ενέργειας έως το 2020, ήρθε η στιγμή που η κυβέρνηση θα κάνει πράξη αυτή την «κοινωνική» προσφορά στον Ελληνικό λαό και στους εργαζόμενους της Επιχείρησης.

Αφού κατήργησε τη «Μικρή ΔΕΗ», μας έφερε από την «πίσω πόρτα» τη «Μισή ΔΕΗ» μετά βαιΐων και κλάδων, παραποιώντας την πραγματικότητα με μηχανισμούς προπαγάνδας, με σκοπό να ρίξει στάχτη στα μάτια των εργαζομένων.

Ξεκινώντας με το πρώτο δυσμενές μέτρο (Δημοπρασίες ΝΟΜΕ) που αναγκάζει τη ΔΕΗ να πουλάει κάτω του κόστους, με ότι σημαίνει αυτό για την οικονομική της κατάσταση, αποφάσισε να ξεπουλήσει το 40% της λιγνιτικής παραγωγής της και των ορυχείων υποστήριξής τους.

Η κυβέρνηση εκχωρεί στην Κομισιόν τον απόλυτο έλεγχο της διαδικασίας πώλησης των λιγνιτικών μονάδων της ΔΕΗ, με βάση τις δεσμεύσεις που ανέλαβε έναντι της DGcomp.

Στο υπό σύνταξη νομοσχέδιο θα περιλαμβάνει τις μονάδες 3 & 4 της Μεγαλόπολης και την μονάδα της Μελίτης I και την άδεια κατασκευής της Μελίτης II στη Φλώρινα, με τα αντίστοιχα ορυχεία τους.

Το προηγούμενο χρονικό διάστημα προηγήθηκε το market test, όπου εκδήλωσαν το ενδιαφέρον τους δεκαπέντε περίπου επενδυτές, κατά δήλωση του αρμόδιου υπουργού, εκφράζοντας τις επιθυμίες τους για το πώς θέλουν τις συγκεκριμένες μονάδες (επάρκεια λιγνιτικών αποθεμάτων, προσωπικό κ.α.).

Γίνεται αντιληπτό ότι το ξεπούλημα των μονάδων, όπου η κυβέρνηση το ονομάζει αποεπένδυση, θα επιφέρει δυσμενείς εξελίξεις στο προσωπικό, όπως απολύσεις, μειώσεις μισθών, αλλαγή εργασιακών σχέσεων και απονέυρωση του παραγωγικού ιστού της ΔΕΗ με τραγικά αποτελέσματα στο μέλλον.

Ένα ακόμη ακανθώδες ζήτημα έχει προκύψει με την μη αποδοχή από την Ευρωπαϊκή Ένωση της περαιτέρω λειτουργίας του ΑΗΣ Αμυνταίου μετά το 2019, αφού δεν γίνεται αποδεκτό το αίτημα της ελληνικής πλευράς για αύξηση των ωρών λειτουργίας του. Μια απόφαση που γεννά ερωτηματικά ως προς το σχεδιασμό της κυβέρνησης για άμεση παράδοση της μονάδας σε εγχώριους επιχειρηματίες της ενέργειας με διαδικασίες fast track.

Μετά την πώληση των λιγνιτικών μονάδων από την κυβέρνηση, η Επιχείρηση θα απολέσει σχεδόν το σύνολο των λιγνιτικών εργοστασίων της, καθώς αυτά που θα απομείνουν θα παρέχουν την ενέργεια στους ιδιώτες, που με τη σειρά τους θα την εμπορεύονται.

Ο διαγωνισμός για την πώλησή τους πρέπει να ξεκινήσει τον Ιούνιο και να έχει ολοκληρωθεί έως τέλος του χρόνου, υπό την προϋπόθεση ότι όλα θα διεξαχθούν σύμφωνα με τα σχέδια της κυβέρνησης, γιατί σε διαφορετική περίπτωση οι δανειστές θα μας επιβάλουν τα λεγόμενα «δομικά» μέτρα, όπως η πώληση των υδροηλεκτρικών σταθμών.

Μετά την πώληση των λιγνιτικών μονάδων ακολουθεί η πώληση του 17% του Ομίλου, το οποίο βρίσκεται στο ΤΑΙΠΕΔ έτοιμο προς ιδιωτικοποίηση. Αυτό σημαίνει ότι χάνεται ο έλεγχος της εταιρείας από το κράτος, με αυτονόητα τα επακόλουθα για το εργασιακό μέλλον των εργαζομένων.

Εκτός των άλλων, με το νόμο 4389/16 το 34% των μετοχών της ΔΕΗ πέρασε στο υπερταμείο (Ελληνική Εταιρεία Συμμετοχών και Περιουσίας) από 1-1-2018, για να εξυγιανθεί όπως αρέσκει να λέει, αλλά ουσιαστικά θα ακολουθήσει το δρόμο της ιδιωτικοποίησης εν ευθέτω χρόνο. Σφιχτότερος έλεγχος δαπανών, βελτίωση της εισπραξιμότητας και του συστήματος εσωτερικού ελέγχου, μέχρι τα πιο δύσκολα, όπως για παράδειγμα αλλαγές στον εσωτερικό κανονισμό, εφόσον κριθεί ότι χρειάζεται, φέρνει το στρατηγικό σχέδιο της ΔΕΗ που έχει ετοιμάσει γι' αυτήν το υπερταμείο.

Δυστυχώς, η υποκρισία και η ιδιοτέλεια, όσον αφορά το μέλλον της Επιχείρησης, δεν μπορεί να κρυφτεί ούτε από τον επικεφαλής της Διοίκησης της Εταιρείας, όταν ο ίδιος δηλώνει δημοσίως, ότι αναγκάζεται να πωλήσει με το "πιστόλι στον κρόταφο". Εάν δεν πιστεύει σε αυτές τις πολιτικές της κυβέρνησής του, οφείλει να παραιτηθεί και να «γλιτώσει» έτσι από την εκπυρσοκρότηση του πιστολιού.

Την ίδια στιγμή που προχωρεί η πώληση του λιγνιτικού δυναμικού, ο Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος προχωράει ένα βήμα πιο μπροστά, σχεδιάζοντας την δημιουργία θυγατρικών επιχειρήσεων στον κλάδο της Εμπορίας και στη συνέχεια στην πώλησή τους σε ιδιώτες προμηθευτές.

Ο πάλε ποτέ ενεργειακός κολοσσός της χώρας μας έγινε μια πολύπαθη και χρεωκοπημένη εταιρεία στα χέρια ακατάλληλων ανθρώπων που την κυβερνούν και τη διοικούν τα τελευταία χρόνια, έχοντας άμεσο αντίκτυπο στην κοινωνία και τους εργαζόμενους σε αυτήν.

Είναι γνωστό ότι όταν χρεοκοπεί ο ενεργειακός πυλώνας μιας χώρας, τότε χρεοκοπεί η ίδια η χώρα, με ότι αυτό συνεπάγεται.

Διοίκηση και Κυβέρνηση το ομολογούν δημόσια, αλλά δυστυχώς δεν έχουν ένα συγκεκριμένο πλάνο ώστε να αποσοβήσουν την επερχόμενη κατάρρευση του Ομίλου ΔΕΗ, ο οποίος έφτασε να διανύει τη χειρότερη περίοδο της ιστορίας του, καθώς έχουμε μια σειρά από προβλήματα, όπως:

- Οι πωλήσεις της ΔΕΗ μειώθηκαν λόγω της μείωσης του μέσου μεριδίου της στην αγορά προμήθειας, παρά την αύξηση της ζήτησης ηλεκτρικής ενέργειας. Συγκεκριμένα, το μερίδιο της ΔΕΗ στα στοιχεία του ΛΑΓΗΕ καταγράφει υποχώρηση στο 84,9% (Ιανουάριος 2018), 10,86% στην Υψηλή Τάση, 17,31% στη Μέση Τάση και 56,72% στη Χαμηλή Τάση.
- Η παραγωγή και οι εισαγωγές ηλεκτρικής ενέργειας της ΔΕΗ κάλυψαν το 56,8% της συνολικής ζήτησης το εννεάμηνο 2017 (53,6% στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα).
- Το καθαρό χρέος, εξαιρουμένης της ΑΔΜΗΕ, στις 30.09.2017 ήταν € 3.846,1 εκατ.
- Οι ληξιπρόθεσμες οφειλές έχουν φτάσει τα 2,5 δις ευρώ, με αυξητική τάση.
- Οι επισφάλειες είναι σε μέγιστο βαθμό.
- Επιπλέον οικονομική επιβάρυνση περίπου 341 εκατ. από το τέλος προμηθευτή που επέβαλε η κυβέρνηση για την κάλυψη του ΕΛΑΠΕ.

- Λήξη δανείων της εταιρείας 400 εκατ. ευρώ το 2018 και 1.85 δις το 2019.
- Απώλεια χρημάτων λόγω της αύξησης του φαινομένου των ρευματοκλοπών.
- Το μεγαλύτερο πρόβλημα – πρόκληση που θα αντιμετωπίσει η Επιχείρηση είναι η υποχρεωτική, βάση των δεσμεύσεων της κυβέρνησης, μείωσης του ποσοστού έως και 50% στην προμήθεια μέχρι το 2020. Αν λάβουμε υπόψη ότι ένα μεγάλο μέρος της αγοράς (αγρότες, δημόσιοι φορείς, ευάλωτοι καταναλωτές, πελάτες με οφειλές και διακανονισμούς ή μη) που υπερβαίνει το 50%, δε μετακινείται από τη ΔΕΗ, εάν δεν ληφθούν μέτρα και ρυθμίσεις, γενικότερα εάν δεν βελτιωθεί η κατάσταση, η μείωση του μεριδίου θα προέλθει από την απώλεια πλέον του 50% των λοιπών πελατών, αυτών που καλύπτουν σήμερα τις απώλειες από τους άλλους.

Δεν χρειάζεται να πούμε πολλά για τις καταστροφικές συνέπειες, που αυτό θα έχει για την Επιχείρηση.

- Αδυναμία είσπραξης όλων των ΥΚΩ από τη ΔΕΗ, όταν εισπράττει μόνο 360 εκατ. αντί του ποσού των 840 εκατ. και αυτό γιατί η κυβέρνηση νομοθέτησε με αυτό τον απαράδεκτο τρόπο που αποδεικνύει ότι δεν ενδιαφέρεται για τη μεγαλύτερη βιομηχανία της χώρας, όταν διακήρυττε ότι θα την μεγαλώσει και θα παραμείνει Δημόσια.

Γίνεται λοιπόν κατανοητό ότι το κυριότερο από όλα είναι η έλλειψη σχεδίου εξόδου από την επερχόμενη κρίση και γι' αυτό το λόγο η Διοίκηση της ΔΕΗ προσέλαβε ξένο οίκο (McKinsey), για να της εκπονήσει το νέο πολυετές επιχειρησιακό σχέδιο για τη βιωσιμότητα της.

Η έκθεση που παρουσιάστηκε στο Δ.Σ. της εταιρείας, αναφέρεται στη σχέση δανείων και λειτουργικής κερδοφορίας της ΔΕΗ, τονίζοντας ότι δεν είναι

βιώσιμη, καθώς φέτος λήγουν δάνεια ύψους 400 εκατ ευρώ, ενώ τα δύσκολα έρχονται από το 2019. Του χρόνου η ΔΕΗ θα πρέπει να αποπληρώσει το κοινοπρακτικό δάνειο ύψους 1,3 δισ. ευρώ, ομολογιακό ύψους 350 εκατ. ευρώ, καθώς και το δάνειο της ΕΤΕπ ύψους 200 εκατ. ευρώ. Στην ουσία, μιλάμε για αποπληρωμές ύψους κοντά στα 1.9 δισ. ευρώ.

Προκειμένου να πετύχει τέτοια εξοικονόμηση σαν αυτή που αναφέρεται στην μελέτη, η Επιχείρηση θα πρέπει είτε να εισπράξει περισσότερους ανεξόφλητους λογαριασμούς (σχεδόν αδύνατον όπως έχει δείξει η μέχρι σήμερα πρακτική της), είτε να αυξήσει τη λιγνιτική της παραγωγή (αδύνατον γιατί απεμπολεί λιγνιτική παραγωγή με την πώληση των μονάδων), είτε να μειώσει τον αριθμό προσωπικού της, προχωρώντας σε εθελουσία έξοδο.

Από τα συμφραζόμενα της έκθεσης εξυφαίνεται περαιτέρω πώληση περιουσιακών στοιχείων και μαζική έξοδος προσωπικού – απολύσεις.

Ήδη οι Διοικήσεις του Ομίλου (με τη σύμφωνη γνώμη της κυβέρνησης) έχουν ξεκινήσει ουσιαστικά τις απολύσεις με τη μέθοδο της οικονομικής προσφοράς στους έχοντες συμπληρώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα να αποχωρήσουν οικειοθελώς, σε διαφορετική περίπτωση απολύονται άνευ προσφοράς. Αν αυτό δεν είναι εκβιασμός και απόλυση προσωπικού τότε τι είναι;

Από τα παραπάνω φαίνεται πως η σημερινή κατάσταση της ΔΕΗ χαρακτηρίζεται τραγική. Η Κυβέρνηση και ο αρμόδιος Υπουργός δεν αντιλαμβάνονται ότι έχουν δημιουργήσει μια ωρολογιακή βόμβα μεγάλων, που είναι έτοιμη να σκάσει ανά πάσα στιγμή και να παρασύρει όλη τη χώρα.

Στην παρούσα φάση τα προβλήματα της ΔΕΗ κινούνται σε έξι άξονες:

- Ανείσπρακτες οφειλές.
- Έλλειψη ρευστότητας.
- Απώλεια μεριδίων αγοράς.

- Έλλειψη ανταγωνιστικότητας.
- Πιστοληπτική ασφυξία.
- Απουσία στρατηγικού επιχειρηματικού πλάνου για την αντιμετώπιση όλων των παραπάνω και την διασφάλιση μακροχρόνιας βιωσιμότητας της Εταιρίας.

Μια πιθανή κατάρρευση της ΔΕΗ θα έχει άμεσο οικονομικό και κοινωνικό αντίκτυπο, καθώς θα έχει ολέθριες επιπτώσεις στον παραγωγικό ιστό της πατρίδας μας, στη βιομηχανία, στον τουρισμό, στον αγροτικό τομέα, στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, στα νοικοκυριά στους αδύναμους και ανήμπορους.

Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης και της απελευθέρωσης της αγοράς ενέργειας, οι θέσεις μας είναι διαχρονικές και ξεκάθαρες:

Εδώ και τώρα, υλοποίηση ενός μακροχρόνιου ενεργειακού σχεδιασμού που θα περιλαμβάνει :

Ένα επιχειρησιακό σχέδιο για τη ΔΕΗ, που θα καλύπτει και θα διασφαλίζει στην ηλεκτρ ενέργεια της χώρας συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, όπως:

- ✓ Ασφάλεια ενεργειακού εφοδιασμού.
- ✓ Δημόσιο και Εθνικό ρόλο.
- ✓ Αναπτυξιακό χαρακτήρα για την Ελληνική οικονομία.
- ✓ προστασία για τις ευπαθείς ομάδες και τους ευάλωτους καταναλωτές.

Το ηλεκτρικό ρεύμα είναι κοινωνικό αγαθό και πρέπει να το απολαμβάνουν όλοι οι πολίτες και όχι χρηματιστηριακό προϊόν που διαπραγματεύεται σε κλειστές αίθουσες.

❖ Ο ΔΕΔΔΗΕ σήμερα & οι προοπτικές για το αύριο

Ο ΔΕΔΔΗΕ αποτελεί πλέον κεντρικό παίκτη της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, με διευρυμένες ευθύνες και καθήκοντα.

Προς την κατεύθυνση αυτή έχουν επιλεγεί δώδεκα κρίσιμα έργα, τα οποία χαρακτηρίζονται στρατηγικής σημασίας, με επίκεντρο στις τελευταίες τεχνολογίες, τα οποία καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων εκσυγχρονισμού.

Αναλυτικότερα, τα έργα που θεωρούνται ως στρατηγικά είναι τα ακόλουθα:

- Εκσυγχρονισμός Κέντρου Ελέγχου Δικτύων Αττικής.
- Δημιουργία Κέντρου Ελέγχου Δικτύων Νησιών.
- Εκσυγχρονισμός των Κέντρων Ελέγχου Δικτύων Λοιπών Περιφερειών.
- Αναβάθμιση του Περιφερειακού Εξοπλισμού Τηλεχειρισμών στα Δίκτυα.
- Εγκατάσταση Συστήματος Γεωγραφικών Πληροφοριών (GIS).
- Νέο Πληροφοριακό Σύστημα Εξυπηρέτησης Πελατών του ΔΕΔΔΗΕ.
- Κέντρα Τηλε-εξυπηρέτησης Πελατών (Call Centers).
- Αναβάθμιση του Προγραμματισμού Ανάπτυξης Δικτύων.
- Δημιουργία Υποδομών Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών (ΜΔΝ) για τήρηση σχετικού Κώδικα.
- Ανάπτυξη Υποδομών Έξυπνου Νησιού στα ΜΔΝ (πιλοτικό έργο και προώθηση επέκτασης).
- Τηλεμέτρηση Πελατών Χαμηλής Τάσης (ΧΤ) (πιλοτικό).
- Αναδιοργάνωση της εφοδιαστικής αλυσίδας.

Έγινε επίσης και ανάληψη της διαχείρισης του ειδικού λογαριασμού για τις ΥΚΩ. Ως εκ τούτου δημιουργεί αντίστοιχες υπηρεσίες με την πρόσληψη νέου ειδικευμένου προσωπικού.

Αναλαμβάνει πρωτοβουλίες για την ηλεκτροκίνηση και την ενίσχυση των αρμοδιοτήτων του στο πλαίσιο της αντιμετώπισης του φαινομένου της ρευματοκλοπής που έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις.

Εκτός των σχεδίων που έχει η εταιρεία για τον εκσυγχρονισμό της, οφείλει να επιλύσει μια σειρά από τεράστια προβλήματα που ταλανίζουν για μεγάλο χρονικό διάστημα το προσωπικό της και σε αυτά πρέπει **να επικεντρωθούμε ως συνδικαλιστικό κίνημα**. Αφορούν στο :

- Να εξαλειφθεί το απαράδεκτο φαινόμενο της έλλειψης για μεγάλο χρονικό διάστημα των μέσων ατομικής προστασίας και των υλικών, γιατί χωρίς αυτά δεν μπορεί να υπάρξει ασφαλής και ολοκληρωμένη εργασία.
- Να σταματήσει η συνεχή εργολαβοποίηση των εργασιών που παρέχει ο ΔΕΔΔΗΕ, με αποτέλεσμα τις κακοτεχνίες και το αρνητικό αντίκτυπο που έχει στο κοινωνικό σύνολο η εικόνα της εταιρείας, καθώς και ο αφανισμός της τεχνογνωσίας μας.
- Να σταματήσει ο εμπαιγμός από την Κυβέρνηση και τη Διοίκηση του ΔΕΔΔΗΕ, όσον αφορά το μεσοσταθμικό μισθολογικό κόστος που έχει επιφέρει δυσμενείς οικονομικές εξελίξεις για τους εργαζόμενους και έχει φέρει συμπτώματα διαχωρισμού με τους συναδέλφους των άλλων εταιρειών του Ομίλου. Η ΕΤΕ.ΔΕΗ έχει επισημάνει στους αρμοδίους πολλές φορές τον τρόπο που αυτό μπορεί να επιτευχθεί, αλλά φαίνεται ότι κάποιοι έχουν άλλα σχέδια.

- Να μην περάσει κανένα σχέδιο συρρίκνωσης των Περιοχών που έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση του προσωπικού και την κακή εξυπηρέτηση του κοινωνικού συνόλου.

❖ Ο ΑΔΜΗΕ εκτός Ομίλου ΔΕΗ

Ότι δεν κατάφεραν οι προηγούμενες κυβερνήσεις και τα δυο πρώτα μνημόνια, τα κατάφερε με τον «καλύτερο» τρόπο η σημερινή κυβέρνηση της «πρώτης φοράς αριστεράς», παραχωρώντας το στρατηγικής σημασίας Δίκτυο Μεταφοράς και το πιο πολύτιμο περιουσιακό στοιχείο του Ομίλου ΔΕΗ στους Κινέζους.

Η νέα εποχή του ΑΔΜΗΕ επισφραγίσθηκε την Τρίτη 20 Ιουνίου 2017 με την υπογραφή των δύο Συμφωνιών Μεταβίβασης στους νέους μετόχους, το Ελληνικό Δημόσιο μέσω της ΔΕΣ ΑΔΜΗΕ και την κινεζική StateGrid Corporation of China, καθώς και του Συμφωνητικού των νέων μετόχων.

Η κινεζική εταιρεία απέκτησε το 24% και το μάνατζμεντ επί της ουσίας, ενώ το Ελληνικό Δημόσιο διατήρησε το 51% σε πρώτη φάση, μέσω της ΔΕΣ ΑΔΜΗΕ.

Η απώλεια του Δικτύου Μεταφοράς από τη ΔΕΗ, όπου δεν έχει πλέον καμία μετοχή και δεν ελέγχεται από το ίδιο υπουργείο, ήταν «γροθιά στο στομάχι» για την μητρική εταιρεία, καθώς απώλεσε το βασικό περιουσιακό της στοιχείο, με αποτέλεσμα να έχει τεράστιες απώλειες εσόδων και μειωμένη περιουσιακή αξία.

Να σημειώσουμε ότι ο ΑΔΜΗΕ δεν ανήκει πλέον στον Όμιλο ΔΕΗ.

Ο ΑΔΜΗΕ είναι στο επίκεντρο των ενεργειακών εξελίξεων γιατί η ηλεκτρική αγορά διέρχεται φάση μετασχηματισμού, που χαρακτηρίζεται από την ψηφιοποίηση, τις διασυνδέσεις και το άνοιγμά της σε πιο ανταγωνιστικές συνθήκες.

Στόχος της Εταιρείας είναι :

- Οι διασυνδέσεις της νησιώτικης Ελλάδας, ώστε να καταργηθούν οι ΥΚΩ.
- Συμμετοχή στο μεγάλο project αγωγού Euro Asia interconnector που ενώνει ηλεκτρικά το Ισραήλ, την Κύπρο, την Ελλάδα μας και την Ευρώπη.
- Ένα πιο αποκεντρωμένο σύστημα παραγωγής, με στρατηγική επιλογή της χώρας την ενίσχυση των ΑΠΕ και του φυσικού αερίου στο ενεργειακό μείγμα.
- Η μετάβαση στο target model, προϋπόθεση για την ενοποιημένη ενεργειακή αγορά.

Τα πρώτα αρνητικά σημάδια δεν άργησαν να φανούν με τις διακηρύξεις του Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου της Εταιρείας, αρχής γενομένης με το νέο οργανόγραμμα που επιβάλλει νέο καθεστώς «πρόθυμων» και κομματικά αρεστών στελεχών.

Με τις προθέσεις του να απαλλαγεί από πλεονάζον προσωπικό, όπως ο ίδιος διακηρύσσει, ξεκινώντας σε πρώτη φάση εθελουσία έξοδος προσωπικού, αφού έως τις 20 Ιουνίου του 2020 ο νόμος δεν του επιτρέπει απολύσεις, όπως πολύ θα ήθελε.

Εμείς, η Ε.ΤΕ./ΔΕΗ, ως κλαδικό σωματείο το επόμενο χρονικό διάστημα:

- Δεν πρέπει να απεμπολήσουμε το ενιαίο των εργαζομένων του ΑΔΜΗΕ με το προσωπικό του Ομίλου ΔΕΗ, όσον αφορά τα κοινά εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.
- Να μην επιτρέψουμε σε εργοδοτικά σωματεία να κινούνται πέραν από τις επιταγές τις Ομοσπονδίας που διαταράσσουν την ενότητα και την εργασιακή ειρήνη του προσωπικού.

- Το κυριότερο, να μην αποδεχθούμε κινέζικες πρακτικές που ανοίγουν την όρεξη σε φιλόδοξες και «φιλοκινέζικες» διοικήσεις.
- Να μην επιτρέψουμε περαιτέρω ιδιωτικοποίηση του ΑΔΜΗΕ.

Εμάς, την Ε.ΤΕ./ΔΕΗ οι πολιτικές που εφαρμόζονται στον Όμιλο ΔΕΗ και στον ΑΔΜΗΕ, δεν μας βρίσκουν σύμφωνους και θα αγωνισθούμε να τις αποτρέψουμε όλοι μαζί, για το λόγο αυτό το επόμενο χρονικό διάστημα έχουμε ως προτεραιότητα:

- Να αποτρέψουμε περαιτέρω ιδιωτικοποίηση του Ομίλου ΔΕΗ.
- Να εξακολουθούν όλοι οι εργαζόμενοι σε όλες τις εταιρείες του Ομίλου να διέπονται από τον ίδιο Κ.Κ.Π. και το ίδιο μισθολόγιο διαχρονικά και να μην υπάρχει διαχωρισμός μεταξύ του προσωπικού των εταιρειών του Ομίλου.
- Να υπάρξει ανανέωση του γερασμένου προσωπικού με προσλήψεις σε υπηρεσίες που είναι απαραίτητες.
- Να υπάρχουν ίσοι όροι ανταγωνισμού στην απελευθερωμένη αγορά ενέργειας, μεταξύ ΔΕΗ και ιδιωτών παρόχων.
- Να προχωρήσουν τάχιστα και να ολοκληρωθούν τα νέα μεγάλα έργα (Πτολεμαΐδα 5, Έξυπνοι μετρητές κ.α.).
- Να πάρει τα ανάλογα μέτρα η Διοίκηση, ώστε να σταματήσει το φαινόμενο των ρευματοκλοπών που έχει πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις τα τελευταία χρόνια, προκαλώντας οικονομική αιμορραγία στην Επιχείρηση.
- Να μην είναι η ΔΕΗ ένας φοροεισπρακτικός μηχανισμός και να μην επωμίζεται το κοινωνικό κόστος χωρίς λόγο.

Απαιτείται επιχειρηματικό και στρατηγικό πλάνο από πλευράς κυβέρνησης για να βγει ο ενεργειακός πυλώνας από το αδιέξοδο και το κυριότερο πρέπει να αποφασίσουμε κάποτε όλοι σε αυτή τη χώρα τη ΔΕΗ θέλουμε και για ποιόν τη θέλουμε.

6. Η Υγεία & η Ασφάλεια στην Εργασία δεν είναι Διαπραγματεύσιμη

Οι εργαζόμενοι στον Όμιλο ΔΕΗ που εργάζονται κάτω από ιδιαίτερα απαιτητικές και ορισμένες φορές ακραίες συνθήκες έχουν το θλιβερό προνόμιο να μετρούν δεκάδες σοβαρά εργατικά ατυχήματα κάθε χρόνο. Ακριβώς για τους λόγους αυτούς, η Υγεία και η Ασφάλεια στους χώρους εργασίας θα πρέπει να είναι πρώτη προτεραιότητα και αδιαπραγμάτευτη συνθήκη για κάθε εργαζόμενο.

Για την Ε.ΤΕ./ΔΕΗ κάθε οι κατάλληλες συνθήκες στους χώρους εργασίας, δεν είναι μόνον υποχρέωση της εταιρίας προς το ανθρώπινο δυναμικό της, αλλά και ουσιαστική προϋπόθεση για την βελτίωση της απόδοσης και την αύξηση της παραγωγικότητας.

Γνωρίζοντας όλοι μας την πολυπλοκότητα των εκτελούμενων εργασιών στους χώρους εργασίας της Επιχείρησης και λαμβάνοντας υπόψη την τραγική αύξηση των ατυχημάτων, οφείλουμε όλοι μας να έχουμε ένα και μοναδικό στόχο:

Την όσο το δυνατόν μείωση των ατυχημάτων.

Τις αιτίες πρόκλησης ατυχημάτων τις έχουμε αναδείξει πολλάκις. Αυτές αφορούν την:

- Έλλειψη προσωπικού και ιδιαίτερα τεχνικού.

- Έλλειψη εκπαίδευσης και ιδιαίτερα στους νεοπροσλαμβανόμενους οκταμηνίτες.
- Έλλειψη συντήρησης Δικτύων.
- Ελλιπή σύνθεση συνεργείων.
- Εντατικοποίηση εργασίας και εξαντλητικά ωράρια.
- Παντελή έλλειψη επαγγελματικού κινδύνου σε πολλούς χώρους εργασίας.
- Γερασμένο προσωπικό, σήμερα έχουμε μέσο όρο ηλικίας τα 52 έτη.
- Έλλειψη τεχνογνωσίας.

Ο Όμιλος ΔΕΗ τα τελευταία χρόνια παρουσιάζει εικόνα εγκατάλειψης στο πιο νευραλγικό του σημείο, αυτό του προσωπικού του.

Αποτέλεσμα αυτού είναι :

- Ασυντήρητα δίκτυα
- Υπερβολική κόπωση λόγω υπερωριών.
- Παραμέληση των μέτρων ασφαλείας, με τραγικά επακόλουθα
- Αδυναμία κάλυψης των αναγκών του κοινωνικού συνόλου.
- Ανεξέλεγκτα νέα έργα κακής ποιότητας από τους εργολάβους

Η Ε.ΤΕ./ΔΕΗ το διάστημα που προηγήθηκε, κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια, προκειμένου να αναδείξει την τεράστια έλλειψη τεχνικού προσωπικού.

Δυστυχώς, δεν πετύχαμε και πολλά (εκτός των λίγων προσλήψεων), πέραν της ανάδειξης του φλέγοντος αυτού προβλήματος.

Για την Ε.ΤΕ./ΔΕΗ, η υγεία και η ασφάλεια των εργαζομένων στους χώρους εργασίας αποτελεί αδιαπραγμάτευτη αξία και βασικό μέλημα.

Κύριος στόχος μας η εξασφάλιση ασφαλών συνθηκών εργασίας.

Ως Ένωση Τεχνικών διεκδικούμε την άμεση εφαρμογή των παρακάτω:

- Συγκρότηση επιτροπών υγείας και ασφάλειας στους χώρους εργασίας.
- Επανασυγκρότηση του Συντονιστικού Οργάνου Υγείας και Ασφάλειας στην Εργασία (ΣΟΥ & ΑΕ) με την κατάλληλη σύνθεση μελών, ώστε να εξασφαλίζει την αντιπροσωπευτικότητα όλων των δραστηριοτήτων της Επιχείρησης.
- Να καταγράφονται τα «παρ'ολίγον» ατυχήματα, προκειμένου να εξαχθούν συμπεράσματα που θα προλάβουν ένα σοβαρότερο ατύχημα.
- Να υπάρχει πιστοποίηση των Ανυψωτικών Μηχανημάτων και του Εξοπλισμού υπό πίεση. Αυτό αποτελεί νομική υποχρέωση της Επιχείρησης και μπορεί να πραγματοποιείται είτε από τον τομέα πιστοποίησης του ΚΔΕΠ είτε από άλλο φορέα πιστοποίησης διαπιστευμένο από το ΕΣΥΔ.
- Επισημαίνουμε για μια ακόμη φορά ότι από τις σημαντικότερες παραμέτρους που εξασφαλίζουν την ασφάλεια στην εργασία, είναι η τήρηση των διαδικασιών που προβλέπονται στις οδηγίες 14 και 15 της ΓΔ/Δ όπως αυτές αποτυπώνονται στο τρίπτυχο «ΑΠΟΜΟΝΩΝΩ – ΔΟΚΙΜΑΖΩ – ΓΕΙΩΝΩ» και ιδιαίτερα:
 - Η ορθή εγκατάσταση των γειώσεων προστασίας και εργασίας, ο απαραίτητος αριθμός τους και η σωστή τοποθέτησή τους.
 - Η ορθή έκδοση αδειών εργασίας.
 - Η χρήση από τους εργαζόμενους, των παρεχόμενων από την Επιχείρηση Μέσων Ατομικής Προστασίας και ΜΟΠ.

Διεκδικούμε ακόμα:

- Εφαρμογή της σωστής σύστασης των συνεργείων.

- Ουσιαστική στήριξη των εργαζόμενων απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία, είτε ανήκουν στο σωματείο μας είτε όχι, είτε είναι μόνιμοι υπάλληλοι είτε όχι.
- Εφαρμογή του καταστατικού μας, όχι στους τύπους αλλά στην ουσία.
- Συχνές Γενικές Συνελεύσεις και την καταγραφή των προβλημάτων
- Απαίτηση για μέσα ατομικής προστασίας.
- Κατάλληλο ρουχισμό, που προϋποθέτει προστασία έναντι φωτιάς, έναντι ψύχους και δεν δυσχεραίνουν την κίνηση.
- Υποδήματα εργασίας ανατομικά, αντιολισθητικά, ελαφριά με προστασία για τάση και κτυπήματα.
- Γάντια εργασίας κατάλληλα για τη κάθε απαιτητική εργασία.
- Αντικατάσταση πεπαλαιωμένων οχημάτων.
- Συντήρηση και καθαρισμό οχημάτων σε τακτά χρονικά διαστήματα(αλλαγή λάστιχων, φρένων κλπ).

Επιχείρηση χωρίς προσλήψεις δεν μπορεί να επιβιώσει.

Η υγεία και η ασφάλεια στην εργασία είναι προτεραιότητα όλων μας, γιατί η ζωή είναι αδιαπραγμάτευτη.

Κράτος, Εταιρεία και Εργαζόμενοι, θα πρέπει να είμαστε σε απόλυτη σύμπνοια και συνέργεια για να έχουμε τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα για το όφελος όλων.

7. Επίλογος

Ζούμε σε περίοδο μεγάλων αλλαγών. Ο ρόλος του Συνδικαλιστικού Κινήματος αλλάζει δραματικά καθώς ούτε αυτός ο θεσμός θα παραμείνει ανεπηρέαστος από τον τυφώνα που παρασύρει τα πάντα σήμερα σε παγκόσμιο επίπεδο, έτσι και στη χώρα μας.

Τα συνδικάτα δέχονται βάρβαρη επίθεση από τις δυνάμεις που υποτίθεται ότι είναι εκφραστές της λαϊκής τάξης, όπως το σημερινό κυβερνητικό συνονθύλευμα, το οποίο ως δείγμα «αγάπης» προς το συνδικαλιστικό κίνημα, κατάφερε το πρώτο χτύπημα με την αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου που διέπει τις απεργίες.

Ίσως τις πολλές εξουσίες που υπήρχαν έως σήμερα, κάποιιοι τις χρησιμοποιούσαν σαν εσωκομματικό μηχανισμό κάποιου κόμματος ή άλλου φορέα εξουσίας,

Το Συνδικαλιστικό Κίνημα δεν πρέπει να καθοδηγείται από κανέναν «εξωεργατικό» φορέα συμφερόντων. Πρέπει να είναι συνεπές και αξιόπιστο προς τους ανθρώπους που εκπροσωπεί.

Είναι αλήθεια ότι το Συνδικαλιστικό Κίνημα παρά τους μεγάλους αγώνες, τους πολύ σκληρούς αγώνες που έδωσε, δεν κατόρθωσε να δώσει μια οριστική, μια μόνιμη απάντηση και να προστατεύσει αποτελεσματικά αυτό τον κόσμο από τις επιπτώσεις μέτρων, που ήταν μέτρα άδικα, μέτρα άνισα και μέτρα αναποτελεσματικά για την αντιμετώπιση της κρίσης.

Αποδείχτηκε περίτρανα ότι πρέπει στο Συνδικαλιστικό Κίνημα να δούμε τις εποχές που αλλάζουν, τις προτεραιότητες και τα διακυβεύματα ούτως ώστε να οργανωθούμε με τρόπο τέτοιο που θα δίνουμε απαντήσεις, αλλά ταυτόχρονα θα έχουμε και τη δυνατότητα να κάνουμε αποτελεσματικούς αγώνες. **Είναι αναγκαίο όσο ποτέ άλλοτε!**

Καλούμαστε σήμερα να παίξουμε καθοριστικό ρόλο σε όλα τα θέματα της καθημερινότητας που απασχολούν κάθε εργαζόμενο. Την ανάπτυξη, το περιβάλλον, την ανεργία, την κοινωνική αλληλεγγύη.

Η ραγδαία απελευθέρωση της ενέργειας και η είσοδος νέων παικτών, οι υποδομές που χειροτερεύουν, η οικονομική ανάπτυξη που δεν έχει προοπτική σε βάθος χρόνου και η κοινωνία που αλλάζει, φέρνουν την Ε.ΤΕ./ΔΕΗ σε ένα νέο περιβάλλον ραγδαίων αλλαγών που χρειάζεται να έχει πρωταγωνιστικό ρόλο. Ένα ρόλο ευθύνης.

Οφείλει να προγραμματίσει, να προβλέψει, να συντονίσει, να ελέγξει, να καθοδηγήσει, να διαμορφώσει συνθήκες για ποιοτική ζωή και ευημερία, τόσο των εργαζομένων της Επιχείρησης, όσο και των Ελλήνων καταναλωτών.

Πρέπει επομένως να κινηθούμε με νέα ορμή, με νέα στόχευση, ώστε να μπορέσουμε στους κόλπους των συνδικάτων να προσελκύσουμε περισσότερο κόσμο, νέο κόσμο, που μέχρι τώρα ούτε εκφράζεται ούτε εκπροσωπείται.

Για να γίνουν όλα αυτά δεν μπορούμε και δεν πρέπει να αρκεστούμε στα παραδοσιακά εργαλεία. Τα παραδοσιακά εργαλεία, τις υπάρχουσες δομές μας, την εμπειρία και τους αγώνες των μελών μας πρέπει να τις κρατήσουμε πρέπει όμως να τις αναπτύξουμε και να τις επεκτείνουμε ώστε να εκφράσουμε και αυτό τον κόσμο.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Οι παραπάνω θέσεις και προτάσεις αποτελούν συμβολή στο διάλογο και εγγύηση για μια νέα αγωνιστική πορεία της Ε.ΤΕ./ΔΕΗ. Είναι η προσδοκία των συναδέλφων μας για ένα βέβαιο μέλλον.

Είναι χρέος του Συνδικαλιστικού Κινήματος, να αφήσει πίσω τις αγκυλώσεις του παρελθόντος, τα όποια προσωπικά οφέλη και να προχωρήσει:

- Σε άμεση αλλαγή πολιτικής.
- Σε άμεση συσπείρωση των Ομοσπονδιών στη ΓΣΣΕ.
- Σε άμεση συσπείρωση των Σωματείων στις Ομοσπονδίες.
- Σε άμεση συσπείρωση και οργάνωση των Σωματείων ανά κλάδο.

Πρέπει να δώσουμε ένα τέλος σε σωματεία σφραγίδες.

Αυτό που έχουν ανάγκη αυτή τη στιγμή οι εργαζόμενοι στον Όμιλο ΔΕΗ και στον ΑΔΜΗΕ είναι δυνατά σωματεία, που πραγματικά να μπορούν να διεκδικήσουν, να αγωνιστούν και να κερδίσουν συνάμα σε μια κοινή Ομοσπονδία, τη ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ, αδιαφορώντας πλήρως για τις καρέκλες του καθενός από εμάς.

Είμαστε υποχρεωμένοι να προχωρήσουμε προς αυτή την κατεύθυνση άμεσα, μέσα από ένα οργανωτικό συνέδριο της Ομοσπονδίας που να αφορά:

Τί ΔΕΗ θέλουμε και τί κάνουμε γι' αυτό;

Τί Συνδικάτο θέλουμε;

Ακολουθώντας τις αλλαγές και τις ανάγκες που έχει η κοινωνία σήμερα και οι εργαζόμενοι στην ηλεκτρενέργεια, οφείλουμε να είμαστε άξιοι εκφραστές τους και όχι εκπρόσωποι της οποιασδήποτε Διοίκησης και Κυβέρνησης, πόσο δε μάλλον επιχειρηματικών συμφερόντων.

Το μέλλον της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ είναι η συσπείρωση των σωματείων μελών της, και ΟΧΙ το Διοικητικό Συμβούλιο της.

Γι' αυτό λοιπόν το σύνθημά μας είναι:

Ισχυρή Ένωση Τεχνικών

που θα εγγυάται κοινά εργασιακά δικαιώματα

στον Όμιλο ΔΕΗ & ΑΔΜΗΕ

Η Ε.ΤΕ./ΔΕΗ έχει παρελθόν και παρόν, θα έχει και μέλλον. Η Ε.ΤΕ./ΔΕΗ είναι και πρέπει να είναι πάντα απέναντι σε κάθε μορφή εξουσίας, προασπίζοντας την ενότητα και τη συνοχή του Συνδικαλιστικού Κινήματος.